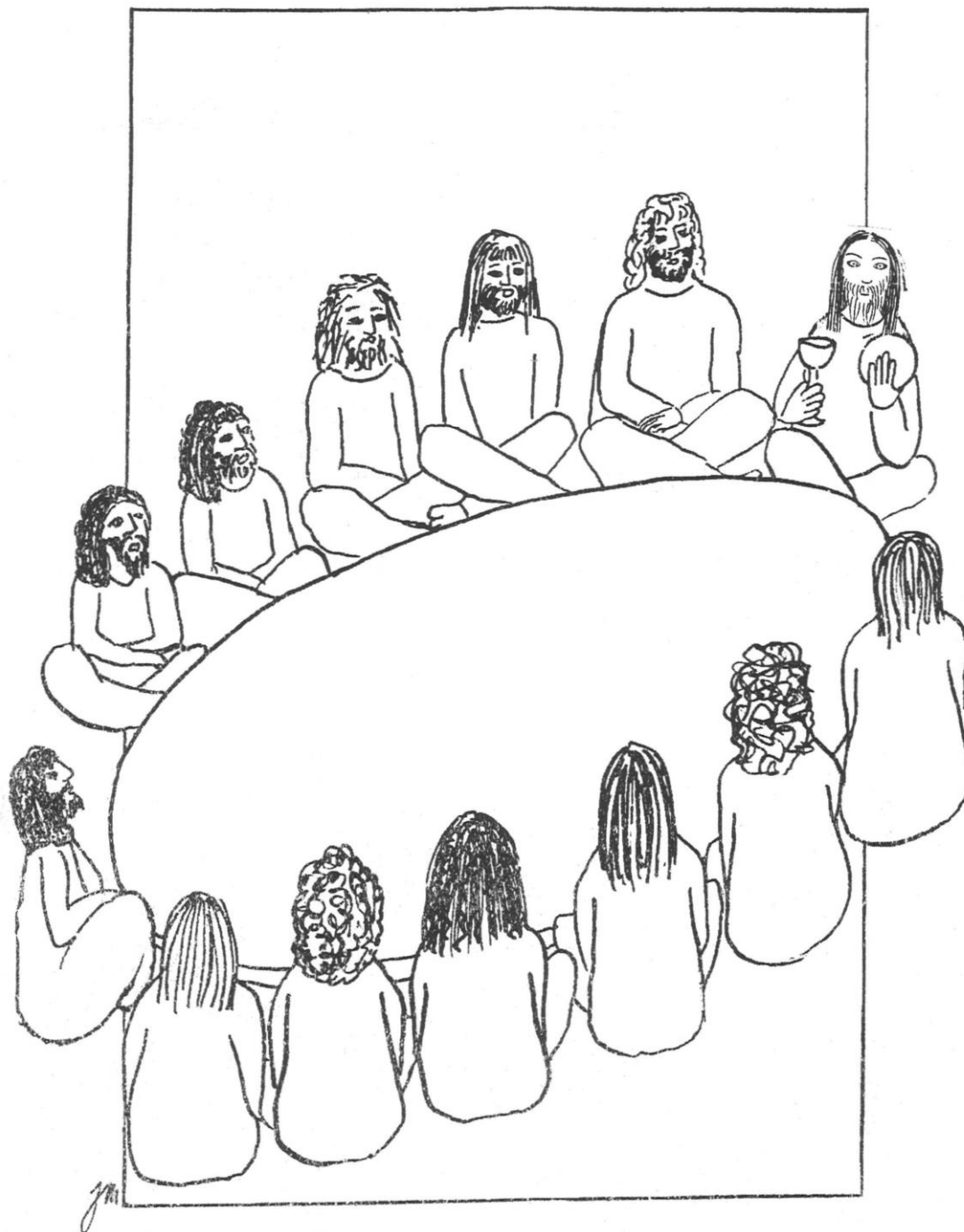

**Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví,
která se za vás prolévá.**

**Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví,
která se za vás prolévá.**

KVĚTNÁ NEDĚLE CYKLU C

Pašije (Lk 22,14-23,56, zde Lk 22,14-30)

Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“ A vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte ho a rozdělte mezi sebe. Neboť vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.“ Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“ Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce! Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí!“ Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich že to je, kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim: „Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat `dobrodinci`. U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží. Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“ Lukáš zde uvádí text teologicky závažným výrokem „ve stanovenou hodinu“. Před svým utrpením chce Ježíš jíst se svými učedníky pesachovou večeří, která má dojít svého naplnění v Božím království; je to „večeře na rozloučenou“. První slova o kalichu končí ohlášením smrti, čímž je naznačen bod obratu v příchodu Božího království.

Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim. (...) Stejně tak vzal i kalich. Lukáš svou zprávu o ustanovení rediguje podle úryvku z 1. listu Korintánům a 14. kapitoly Markova evangelia. Ježíš chápe chléb jako své tělo, které se vydává „za vás“ (hyper hymon) ve smyslu zástupné smírné oběti (srov. Iz 53,10-12). Slova o významu kalicha odkazují k nové smlouvě, která podle Ex 24,8 bude určovat nový vztah k Bohu v poslední době. Krev se

vylévá „za vás“, jako smírná oběť „za mnohé“ (Mk 14,24). Opakování této Ježíšovy hostiny, konané apoštolů a obcemi, má uchovávat živou Ježíšovu památku a uskutečňovat jeho reálnou přítomnost v obci.

Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce! Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí! Ježíš předpovídá zradu jednoho z učedníků; analogicky výrok odpovídá Markovu konstatování, že je to ten, kdo si s Ježíšem máčí chléb v jedné míse. Účastníkům slavení eucharistie se tu předkládá otázka, zda nemají podobné smýšlení jako zrádce. Ježíšovo utrpení sice odpovídá božskému plánu spásy, ale na vinu zrádce se vztahuje Ježíšovo „běda“. Ježíš ví o zradě předem, přesto jde vědomě a rozhodně cestou kříže.

Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Pravděpodobně se jedná o variantu tradice z Mk 10,41-45. Spor apoštolů o přední postavení vyvolá Ježíšovo napomenutí. Lukášovo umístění tohoto úryvku za vyprávění o večeři ilustruje, že představení obcí a eucharistického slavení mají být služebníky všech. Apoštolové ani služebníci církve nemají zneužívat svou moc nebo se nechat nazývat dobrodinci, ale mají být jako ti, kdo slouží. Vlastním „dobrodincem“ je Ježíš.

Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Téma moci spojuje oba výroky s předcházejícím textem. Učedníci vytrvali s Ježíšem v jeho zkouškách, proto jim Ježíš jako odměnu za vytrvalost odkazuje „království“, v němž jsou Ježíšovými spolustolovníky, ba dokonce se budou podílet na soudcovské funkci přicházejícího Krista. „Soudit dvanáct pokolení Izraele“ však neznamená, že by apoštolové, jejich nástupci nebo církve měli soudit židovský národ.

SHRNUTÍ

Lukášova zpráva o Ježíšově poslední večeři je specifická v tom, jak spojuje prvky paschální hostiny a Ježíšovy řeči na rozloučenou. Lukáš líčí Ježíše jako „proroka jako Mojžíš“, a je proto na místě, že tuto starozákonní tradici „odkazu na rozloučenou“ zařadí i do své verze. Lukáš je flexibilní i tvůrčí: víc naznačuje, než říká. Ale nakonec ukazuje, že všechno se děje jako naplnění proroctví. Prostý výrok shrnuje Lukášův pohled na Ježíše: „Neboť to, co je o mně řečeno, už se naplňuje!“ (Lk 22,37)

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Když dostaneme nějaký dárek, máme radost a pak také přemýšlíme, jak bychom mohli zase my udělat radost dárci nebo někomu dalšímu. Tady Pán Ježíš říká, že nám dává sám sebe. Dát sebe – to je ten největší dar – větší než všechny zabalené dárky o Vánocích! Co by nám bylo platné, kdyby nám rodiče dávali krásné a drahé dárky, ale nechtěli se s námi vidět a prožívat s námi každý den? Ježíš chce právě být s námi, proto nám dává ten největší dar – sám sebe! Zkusme mu za to v těchto dnech poděkovat!

Starší:

Tělo a krev – to znamená celý život. Když o tom Ježíš mluví, znamená to, že nám dává sebe sama úplně. Nic si nenechává pro sebe. Někdy si někdo může říci: „A proč mi Bůh ještě nedal tohle?“ nebo: „A ještě tohle by se mi hodilo...!“ Nedochozí nám, že Bůh už nám DAL VŠECHNO VE SVÉM SYNU. Ten, komu to nestačí, zřejmě nepochopil, že Bůh pro nás už nemá nic lepšího... Nepochopil, že teď už stačí se jen k Ježíši obrátit a čerpat – jíst a pít z jeho nevyčerpatelného a bezedného zdroje lásky. V těchto dnech na to můžeme myslet...

Zkusme si

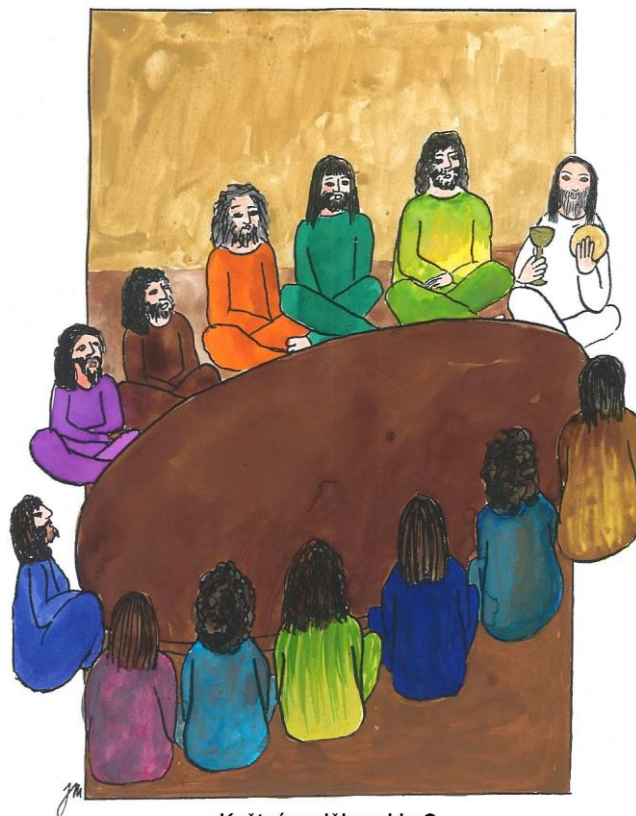
Mladší / Starší

Ježíš se se svými učedníky loučil při večeři, která měla pro Židy naprosto jasnou a předepsanou podobu.

- Zjistěte, co se při této večeři objevuje na stole, a vypátrejte, proč to tak je.
- Zkuste připravit pro sebe i pro ostatní jedno jídlo, kterému Židé říkají „charoset“ – po splnění minulého úkolu už budete vědět, co má připomínat, ale teď ho můžete i ochutnat. Vyrobite ho tak, že smícháte nastrouhaná jablka (hrušky), ořechy (mandle), hrozinky, víno (mošt), cukr a skořici.
- A pokud si troufnete, můžete společně doma nebo ve skupině připravit večeři celou a vyzkoušet i celý obřad této tzv. pesachové večeře. Její zjednodušenou podobu vhodnou pro dětské skupiny najdete na webovém odkazu <http://in.apha.cz/file/110116/c-5-685-pesachova-vecere-pro-katechezi-upr-ks-ap.pdf>.

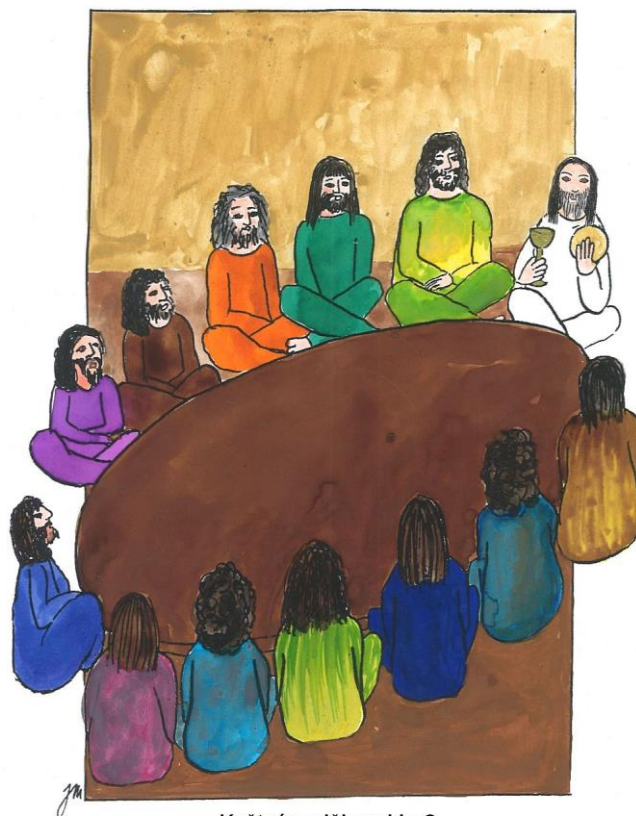
Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

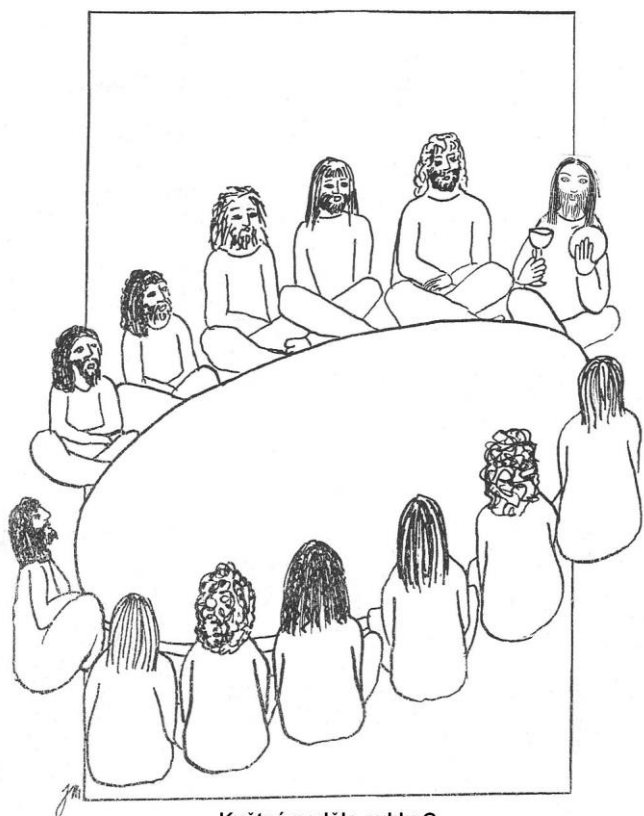
Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

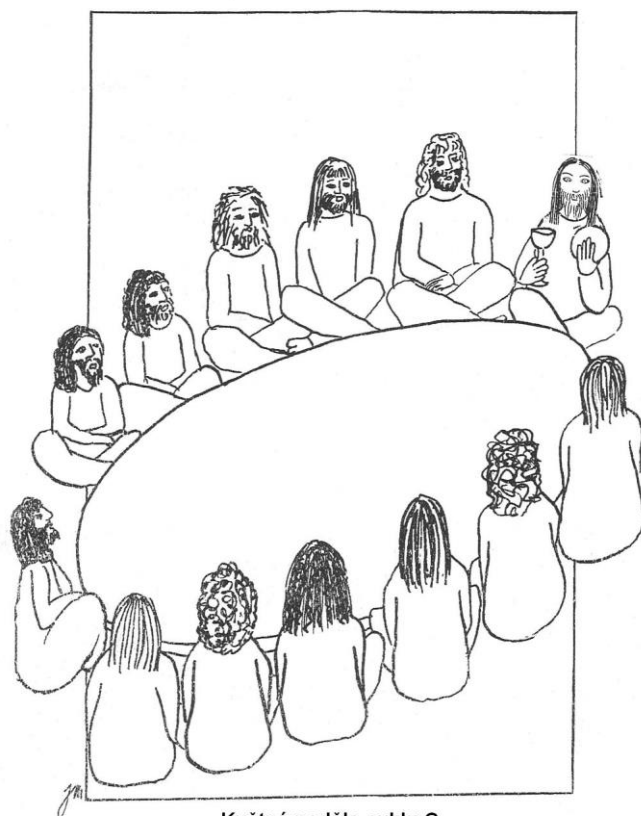
Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

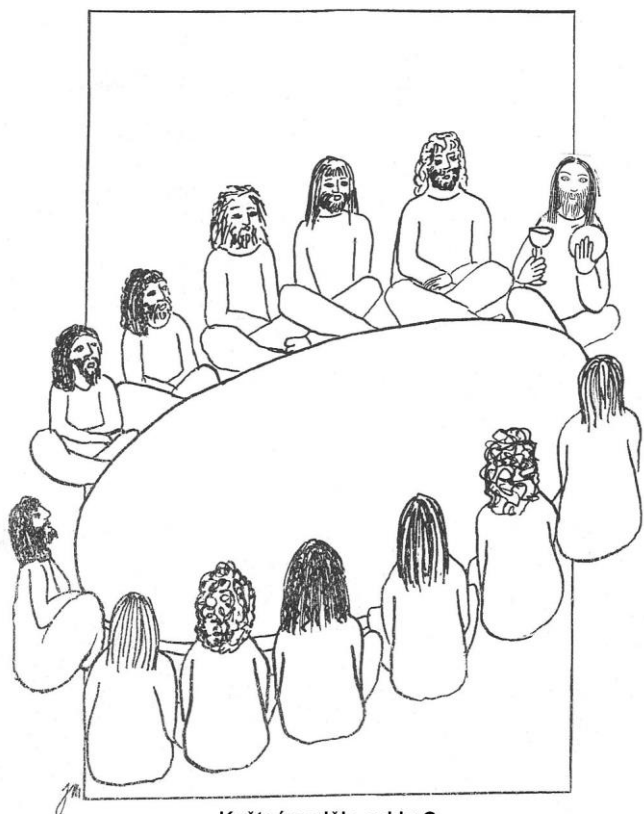
Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

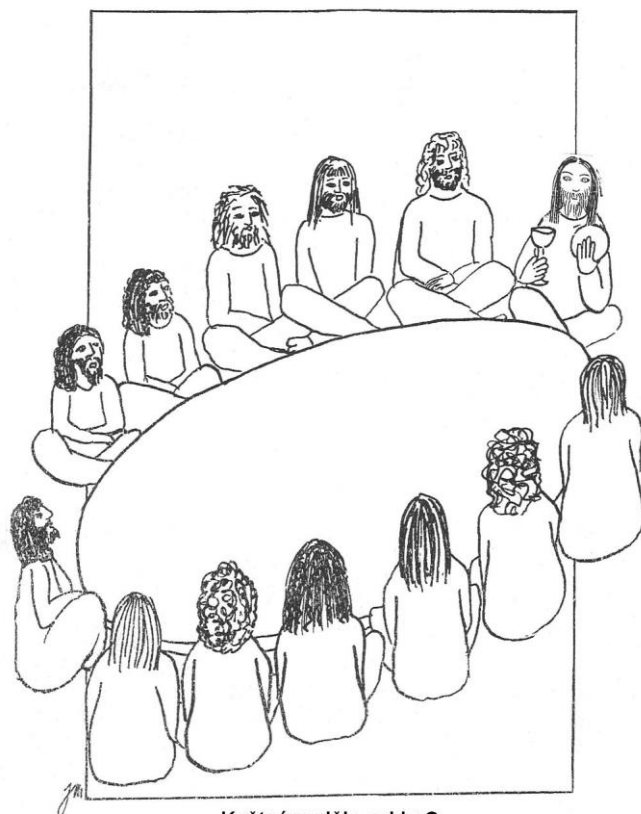
Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30

Květná neděle cyklu C
Lk 22,14 - 23,56; zde Lk 22,14-30